

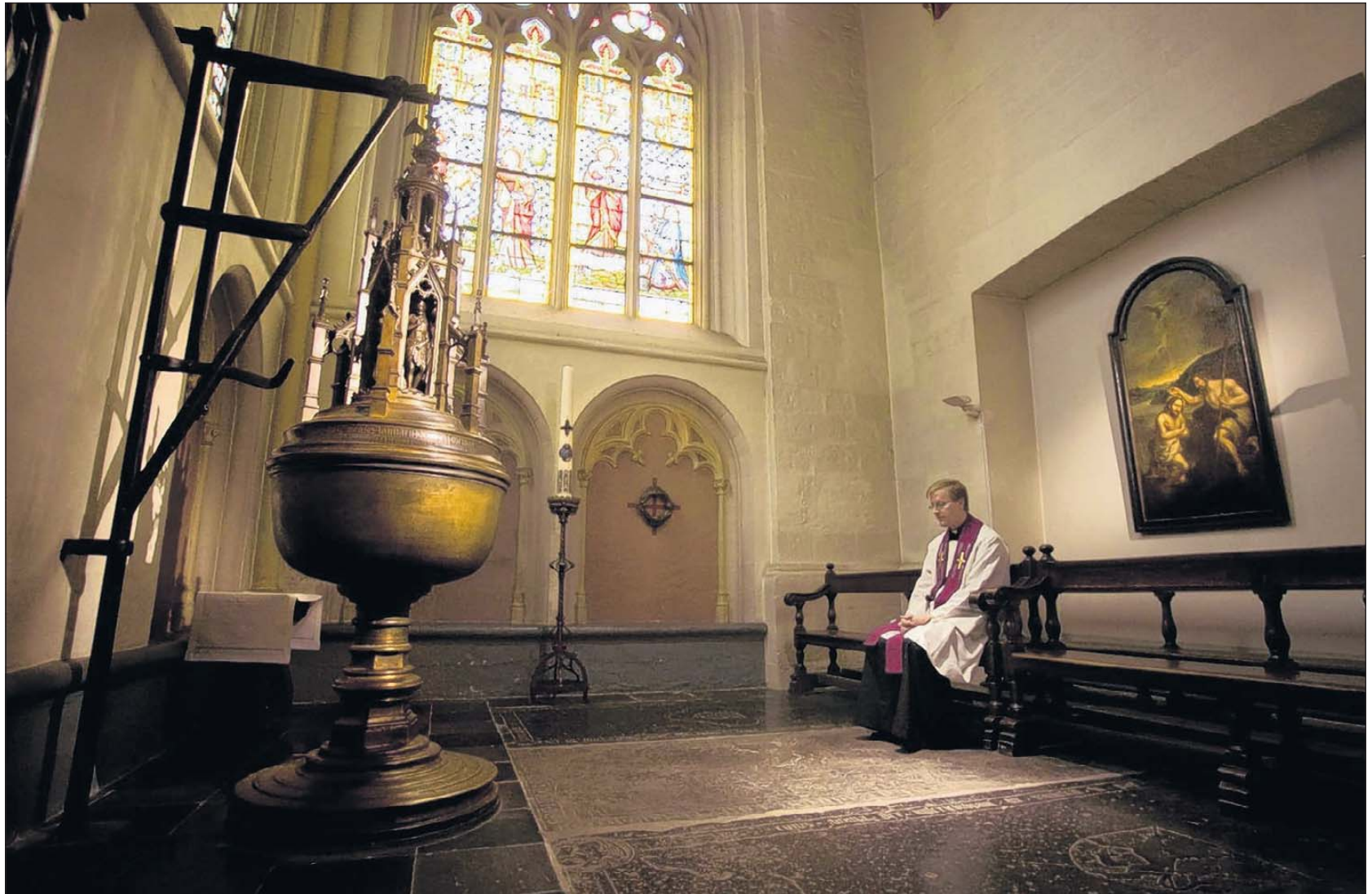
HEILIGDOMSVAART Dagelijks biechten in de Sint Servaasbasiliek niet in trek, 'maar het gaat wel ergens over'

Even zand uit de tandwielen halen

Elke werkdag tijdens de Heiligdomsvaart kan worden gebiecht. Loopt het storm? En hoe wordt er gebiecht? „We willen het uit de donkere hoek halen.”

door **Benti Banach**

Nee, het loopt niet storm. In een tijd dat het vooral de geestelijkheid zelf is die het nodige heeft op te biechten, zijn het twee, hooguit vier gelovigen die dagelijks naar de Sint Servaasbasiliek komen voor een biecht of persoonlijk gesprek. „Het is een beladen sacrament, we kennen de verhalen van vroeger toen je móest biechten, terwijl je niet wist wat je fout had gedaan”, weet Marc Hooijschuur, deze middag de priester van dienst. Met een iPhone, spijkerbroek, colbertje en als herkenningsteken slechts dat vier centimeter brede witte bordje lijkt hij niet op de priester bij wie velen verplicht opbiechten uit de suikerpot te hebben gesnoept. Hooijschuur heeft ook aan de traditionele penitentie zijn eigen invulling gegeven. „Ik zeg 'zoek de stilte op en overweeg eens de tekst van de Verloren Zoon' (Lucas 15: 11-32). Dat heeft meer effect dan tien onzevaders. Maar als iemand de mobiel van zijn buurman heeft gestolen, dan moet je die schade ook goedmaken. Dat doe je niet met alleen een bijbeltekst.” Ondertussen meldt zich een eerste dame, naar schatting halverwege de 50. De priester neemt haar mee

Een wachtende kapelaan Marc Kessels van de Sint Servaasbasiliek tijdens het biechtuur in de doopkapel.

foto **Johannes Timmermans**

naar de doopkapel, waar de twee niet in de gesloten biechtstoel, maar op een bank plaatsnemen. „We willen het biechten daarmee uit de donkere, geheimzinnige hoek halen.” Terwijl de vrouw haar verhaal doet, schuift een zuster van

Onder de Bogen aan. „Ik ben vaak te kritisch, ook op iemand. Dan is het toch fijn dat je absolutie krijgt”, motiveert ze haar komst. „Maar als het niet kan, dan ga ik gewoon weer weg.” De non gaat naar binnens als de eerste vrouw plaats-

maakt en zich in een kerkbank plooit. „Even stilstaan dat je vergoing hebt ontvangen, daar mag je dankjewel voor zeggen”, zo omschrijft Hooijschuur dat. Hij had geen grote opkomst verwacht, maar wie komt doet dat uit

vrije wil. „En daarom gaat het nu ook ergens over, over eenzaamheid, de oriëntatie in je leven, niet over het gepikte snoepje. Het brengt een bepaalde vrede”, weet hij uit eigen ervaring. „Biechten haalt het zand uit de tandwielen.”